

ledlige, og naar dette ikke er Tilfældet, afslører vi det Hykleri, som i stor Udstrækning er drevet — det er det, der sker —, under hvilket visse Personer kan tjene som Eksempel paa det slette System. Jeg læser i Dag i Bladene om en efter min Mening slyngelagtig Handling, som er forøvet overfor Udenrigsministeren. Jeg forstaaer det pinlige i denne Handling; jeg beder andre om ogsaa at forstaa, at naar Regeringens Hovedorgan imidlertid tillægger Oppositionen her Skylden for den Henvendelse fra Ligkistefabrikanten til Udenrigsministeren, er det ogsaa at gaa videre, end rimeligt er. Men dette med Personjagten skal jeg ikke nægte interessere mig, for saa vidt som jeg ogsaa kan huske nogle Aar, da det var en anden Person eller enkelte andre Personer, der var Genstand for Jagten, end de nuværende, og jeg erindrer ingen Skaansel, jeg erindrer, at jeg sluttelig maatte trække et Højreblads Redaktør og et Venstreblads Redaktør for Retten for dog i nogen Grad at faa Ro for disse skandaløse, grove personlige Overfald. Jeg har tydelige Erindringer fra Aarene 1917—18—19 om den saakaldte Personjagt, men det kunde aldrig falde mig ind at give Oppositionen i Rigsdagen Skylden for, at der hver Dag i min Gadedør var malet en Række Grovheder til mig. Ej heller har den daværende Statsminister fundet paa at give Venstre eller de Konservative Skylden for de Overgreb, han var Genstand for i sin Gadedør og paa anden Maade. Jeg tror, at den Slags slyngelagtige Gadedrengestrøger, der kan finde Sted nu og da overfor i Dag den ene Gruppe Personer, den anden Dag overfor nogle andre, ikke bør tillægges den politiske Opposition, som føres herinde under Former, som vi til enhver Tid selv er Herrer over. Og jeg erkender, at derfor er disse Gemenheder lige ubehagelige og beklagelige, men jeg tror, at man dog begaar en Urimelighed ved at føre det, der er sket overfor Udenrigsministeren, tilbage til den Opposition, som optræder her.

Jeg skal endelig gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pürschel, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne. Det ærede Medlem fremsatte en Mængde Bebrejdelser mod mig og mit Parti og hævdede, at mit Parti ikke ydede nogen som helst positiv Indsats, og at den Tale, jeg havde holdt, var ganske uden Indhold. Desuagtet beskæftigede han sig en Times Tid med den, og det synes jeg er urimeligt, naar den er

ganske indholdsløs. Jeg har hørt disse Talemaader om mit Partis Mangel paa Positivitet nogle Gange før. Disse Talemaader bliver imidlertid ikke mere sande, fordi de gentages nogle Gange. Jeg forstaaer særdeles vel, at det kan være ubehageligt for det konservative Parti, at Socialdemokratiet i disse Aar har været det eneste Parti, som virkelig har talt Erhvervslivets Sag, men det nytter ikke at skjule det, og i vide Kredse af Befolkningen er man ganske klar derover. Det lader sig heller ikke skjule, at Socialdemokratiet har stillet netop de Forslag, som ogsaa Industriens Repræsentanter ved Raadslagninger gennem Aarene, og senest i Valutakommissionen af 1923, netop har peget paa. Det ærede Medlem kan, saa ofte han vil, fortælle, at vi ikke yder nogen positiv Indsats, derfor bliver det ikke rigtigt. Vi har foreslaaet positive Foranstaltninger, vi har saaledes Gang paa Gang fremhævet, at Leverancerne til danske Statsvirksomheder burde forbeholdes dansk Produktion, vi har fremhævet Nødvendigheden af til Modvirkning af de slette Erhvervsforhold baade for de erhvervsdrivende og for Arbejderne at skride til Fremme af offentlige Arbejder, vi har i sin Tid fremsat Forslag til Overvejelse om saadanne positive Ting som Lille Bælts Broen, Masnedund Broen, Dobbeltspor-anlæg o. s. v., vi har fremhævet Ønskeligheden af, at der ydedes Hjælp til industrielle Bedrifter ved Statsbestillinger, vi har flere Gange stillet Forslag angaaende Importregulering, baade nye Forslag og Forslag om Fortsættelse af den Importregulering, vi en Gang havde, og om Udvikelse af den, og vi har endelig paapeget Ønskeligheden af at fremhjelpe Eksporten i den Udstrækning, der var Mulighed derfor; bl. a. har vi i sin Tid meget stærkt fremhævet Ønskeligheden af, at Danmark fik en Overenskomst med Rusland. Jeg synes, jeg har en svag Erindring om, at det konservative Parti ikke her stillede sig paa Erhvervenes Side. Vi har endvidere præciseret Nødvendigheden af Kontrol med Valutahandelen og Forbud mod Valutaspekulation, som er noget af det, der i høj Grad ødelægger under de nuværende Forhold, og vi har præciseret vore Krav til Banklovgivning, Aktielovgivning, Forsikringslovgivning, Forslag, som efter vor Mening skulde tjene til at sikre og støtte det hæderlige Erhvervsliv. Nu skal jeg ikke gaa dybere ind paa de mangeartede Forslag — der kunde føjes adskillige til disse —, men